

Hrvatski List

izlazi u Puli, svaki dan u 6 sati ujutro

Pojedini broj 8 helera

Mjesečna pretplata 2 K 40 h

Oglaši 30 h Petit-redak

Godina II.

Odgovorni urednik:
Josip Hain, Pula

Subota, 25. ožujka 1916.

Tiskom i nakladom
Jos. Krmpotić, Pula

Broj 254

Svi ruski napadaji suzbijeni.

Austro-ugarski ratni izvještaj.

B eč, 24. ožujka. (D. u.) Službeno se javlja:

Rusko i jugoistočno bojište.

Na ruskom i jugoistočnom bojištu položaj nepromijenjen.

Talijansko bojište.

Neprijatelj je opstrijeljavao gradove Goricu i Rovereto. Inače nema nikakovih vijesti.

Zamjenik poglavice generalnog stožera pl. H dler, podmarsal.

Njemački ratni izvještaj.

Berlin, 24. ožujka. (D. u.) Iz velikog se glavnog stana službeno javlja:

Zapadno bojište.

U Champagni, na cesti Somme py Souain i u Argonama u području Moze sve do Mozele je žestina topovskih bojeva privremeno znatno porasla. Iskoristivši jučerašnji uspjeh, zaposjeli smo zapadno Haucourtu još nekoje jarke, kod česa je broj zarobljenika narastao na 32 oficira i 879 momaka.

Istočno bojište.

Dok su se Rusi tekno dneve osmjerili, da žestoko napadnu mostobran kod Jakobštada, istočno od Bušova, poduzeli su u noći opetovane navale sjeverno Željezničke pruge Mitava-Jakobstadt, te pokušaj, da nas presene jugozapadno Dünaburga, umorivši se neprestanom jurišanjem na našu frontu sjeverno Vidsya. Sve su navale bile našom vatrom i u našim zaprijeckama nakon teških gubitaka osjećene.

Na južnoj fronti nikakovih novih navala.

Balkansko bojište.

U okolini Gjevgjelije došlo je u posljednjim danima na svim stranama Vardara često do artilerijskih bojeva bez osobite važnosti. Iz jata neprijateljskih ljetala, koja su napala Volovec, zapadno jezero Doiran, bilo je u zračnome boju jedno ljetalo sastrijeđeno te je palo u jezero.

Vrhovno vojno vodstvo.

Turski ratni izvještaj.

Carigrad, 24. ožujka. (D. u.) Glavni stan javlja:

Kod Felahie pokušao je neprijatelj, da sa dva bataljuna navali na naše prednje straze na desnoj obali Tigrisa. Odbili smo ih nakon jednosatne bitke.

U noći od 21. t. bacila su naša ljetala sa uspijehom bombe na neprijateljske položaje kod Kut-el-Amare.

Brzojavi.

Rat.

Zračna navala na Valonu.

Berlin, 24. Berliner Tagblatt piše o zračnoj navali na Valonu: 21. o. mj. doletjela su c. i kr. pomorska ljetala nad Valonom, na to posljednje talijansko uporište u Albaniji, te su bacila bombe jedino na zgrade, koje služe u vojničke svrhe, kao što i na talijanske brodove, koji su u luci usidreni. Opazilo se je više eksplozija i požara. Uza sve pucanje talijanskih baterija vratila su se sva ljetala neosjećena.

Njemačka.

12 milijarda njemačkog ratnog zajma.

B eč, 24. Privatne vijesti iz Berlina tvrde, da je njemački ratni zajam slijedio uspјeo, te da potpisane svote iznajmu okruglih 12 milijarda.

Balkan.

Mackensen u Carigradu

Carigrad, 24. (D. u.) General će feldmarsal Mackensen prisjeti u petak u Carigrad, da izruči sultani marsalski štap, sto mu ga je njemački car podijelio.

Carigrad, 24. (D. u.) General je feldmarsal Mackensen ovđe prispio te je bio svećano dočekan.

Nova kupnja žita u Rumunjskoj.

Bukarest, 24. Jučer je bio potpisana između rumunjske izvozne komisije i austro-njemačkih uvoznih drustava ugovor o kupnji novog žita u Rumunjskoj.

Rumunjska hoće da zabrani izvoz žita.

Bukarest, 24. Rumunski je sabor prihvatio zakonsku osnovu, koja određuje zabranu svakog izvoza žita i žitnih proizvoda.

Šta je sve Srbija tražila od entente.

Budimpešta, 24. Pod naslovom „Olkrića o velikosrpskim aspiracijama“ piše list Peter Lloyd čitavu vrstu saopšćenja iz Beograda, iz kojih se razabire, da je Pasić zatražio od četvrtog sporazuma osim Bosne i Hercegovine Banat i Bačku u Ugarskoj u opsegu negdašnjih vojvodina, zajedno s Hrvatskom i Slavonijom, Kranjsku s Ljubljonom, pa još Istru s Trstom, Dalmaciju sa Zadrom od Dubrovnika, napokon sjevernu Albaniju. Kotor i Skadar pustili su Srbi Crnogorcima.

Rusija.

Rusija nezadovoljna s Engleskom.

Kopenhagen, 22. Reakcionarni list Zemšćina daje u odžemu članku o borbenama oko Verduna dždušku svojem nezadovoljstvu sa engleskim vojnim vodstvom. List ističe kako je baš Engleska najviše isticala nuždu zajedničkog sudjelovanja, dok su joj čini sasvim u protimbi s ri-

jeđima. U Parizu bilo se sastalo zajedničko ministarstvo vijeće tom svrhom, da bi se vojske četvrtog sporazuma upotrebile prama nuždama sveopćih interesa. Ali ne mareći, što se Francuzi očajno bore kod Verduna, ipak se Englezzi drže uvijek hladno po strani. Očito je da Englezima leži na srcu jedino Calais, a da ih ni briga za svu ostalu Belgiju i Francusku. Sadašnje držanje Engleza je za Ruse upravo nepojmljivo, te niti posjet ruskim novinara i parlamentaraca u Engleskoj ne će ukloniti ovog nepovoljnog utjecaja.

Onemoglost Rusije.

Petrograd, 22. Guverner ruske Prekopačke opominjao je u nekoj okružnici roditelje i rodjake vojnika, neka u pismima na fronti ne spominju vojne onemoglosti, jer bi to moglo zlo djelovati na vojnika. Car da je odlučno, da ne će dotlo sklopiti mira, dok neprijatelj ne uzmakne sa ruske granice. Cijeli narod mora tako dugo uzdržati, dok se to ne dogodi.

Engleska.

Engleski dementi.

London, 24. (D. u.) Reuterov ured javlja, da je vijet o potopljenju broda — svjetionika kod Galoupa neistinita. Brod se svjetionik odstranio sa postaje.

Italija.

Italija pozivje godište 1882. i 1883.

Turin, 24. (D. u.) Stampa javlja, da predstoji poziv neizvježbanih godista treće kategorije 1882. i 1883. pa možda još i drugih.

Talijanski parlamentat i senat odgodjeni.

Zürich, 24. (D. u.) Talijanska komora i senat odgodjeni su do 6. travnja.

Dogodjaji na moru.

Potpopljeni brodovi.

London, 24. (D. u.) Lloyd javlja: Engleski parobrod Seaserpent, norveški parobrod Kanik, francuski bark Baugainville bili su potopljeni. Njihove su se posade spasile.

Neprijateljski ratni izvještaji.

Rusija.

Petrograd, 20. Službeni izvještaj od 19. o. mj.:

Zapadna fronta.

U riskom je odsjeku upravljao neprijatelj žestoku topovsku palju protiv učk-kulskog mostobrana. Dalje na jugu, na sjevernom dijelu jakobštadskog odsjeka bilo je topovske borbe. U okolicu Vidsya pucalo je naše topništvo na njemačke jarke. Kod selu Medsjani (8 km južno od Tvereća) pokušao je neprijatelj da navali, ali je bio suzbijen. Neprijatelj je topništvo razvilo nesto djelatnosti u okolini mjesa Smorgon. Na gornjim Stripi osvojila naša lovacka zapovjedništva neprijateljski jarak te su uzbrila svojom vatrom nepriljubljene protutamane. U to se je okolični izjavio neprijateljski pokusa, da se približi selu Jozefovka (18 km južno od Tarnopolja).

Na Crnom moru.

Nasi su razarači potopili na bugarskoj obali parobrod kreat benzинom, te su kod tog navalili bez uspjeha na nje neprijateljska ljetala, koja su izbacila 8 bomba. Posada parobroda uteta je na brod od razarača.

Kukas ka fronta.

U potjeri za Turcima zarobili smo u okolini Mamachatuna 2 poljska topa.

Francuska.

Paris, 21. Službeni izvještaj u 11 sati u noći:

Francuski glavni stan javlja: Na lijevoj obali Moze nastavio se u okolicu Malancourta pucnjava na selo Esnes i vrha broj 304. Naše je topništvo odvraćalo velikom snagom. Neprijatelj nije poduzeo tekom dana nikakvih daljnjih pokusa. Od časa do časa ispredkana pucnjava na nekoliko mjeseta fronte na istoku od Moze i u Woervu. Po danu je nas leteljac oborio njemačko ljetalo, koje je izgarajući palo u okolicu Douaumonta. U noći na 21. o. m. pucali su naši letoci na koldovore u Duno na Mozi, u Audun-Le-Roman i u Pivacu u okolicu Vigneullesa.

(Selje Esnes 5 km. južno od Bethincourt je važno kraljiste cesta, jer ih se sastaje u njemu sedam sa svih strana. S toga ima selo veću strategijsku važnost).

Engleska.

London, 19. Nakon osvajanja Solluma bilo je 14. t. razaslanih više oklopljenih automobila, da zaposjedu neprijateljsko taborište kod Virvara, 25 milja zapadno od Solluma. Usput sreli su automobile nekoliko stotina Beduina, koji su biježali prema zapadu. Na ove se nije svratila nikakva pozornost. Kada su automobile opazili taborište, pošto je neprijatelj spremno pucati jednim topom i dvim strojnim puškama. Kada su se automobile približili na 400 koraka, pobjuhli su i momčad kod topa i unu kod strojnih pušaka. Na to su automobile poletjeli na taborište te rasprili neprijatelja na sve strane. Tjerajli smo neprijatelja 10 milja, kada nastade pogibije, da bi nam ponestao benzin. Kada su se automobile optela sa kupili, ustanovilo se je, da je sva neprijateljska artiljerija dopala u naše ruke. Sastojala se je iz 3 topa, 9 strojnih pušaka, 24 zaborja patrona te velike nuncije. Oslobođeno smo 91 zarobljenih brodomaća. Engleske su čete brojile 8 časnika i 32 momka. Samo jedan časnici bio je lako ranjen. Neprijatelj je imao 50 mrtvih. U posljednjim trim tjednima zarobile su čete generala Pytona neprijateljskog zapovjednika, pobjuhla su ili ranile od prilike polovice njegovih pristaša, te su rasprile ostale njegove čete na egipatskoj granici. Zaplijenjeni bijahu svi topovi i sve strojne puške. Ponajmanje je vode izvanredno otесnalo djelovanje pješadije. Ali sve su poteskoće bile svladane.

Kod prijašnje neke zgodbe, bijaše javljeno, da je Nuri Bey pao u bici kod Apagije 26. veljače. Ta vijest ne odgovara istini, jer bijaše on 14. ožujka na bojištu opažen, a onda je nestao.

(Kao što je bila opravljena vijest o smrti Nuri Beye, tako je isto moguće, da engleski dopisni ured daje izvanredno veliku važnost najznačnijim uspjesima. Op. ur.).

Zametak engleskog imperijalizma.

Bilo je vrijeme, kad je engleska svjećovna nadmoć, da, upravo englesko svjetsko gospodstvo bilo više manje neosporivo. Duge su to godine mira između poznatih onih velikih i krvavih ratova za slobodu (Napoleon) te njemačko-francuskog rata; preko pedeset godina mirnog i sijajnog razvoja. U svjetskoj, a i u gospodarstvenoj je politici postojala u ono vrijeme samo jedna odlučna vlast: Engleska. Sveopće je mnjenje bilo, da je taj svjetski položaj Engleske razumljiv sam o sebi, potreban i neoboriv. Teoretska je propaganda bila svušna. Ali tih trgovaca je rat tražao i nadalje. Engleskim je idealom postala slobodna konkurenca u industrijskom i socijalnom životu, u trgovini, u izvanjskoj i kolonijalnoj politici, sveum je engleskom narodu bio idealom nepotični onaj trgovac, koji je isao samo za novcem. Jos polovicom devetnaestog stoljeća ovih i sličnih idealni bili velika sila u javnom mnjenju. Da, ti su se ideali čvrsto uzdržali i iz godine 1870.-71., jer su bili, da tako kažemo, utjelovljeni u izra-

zitoj onoj poznatoj ličnosti, u Williamu Gladstone-u, koji je u kratke prekide bio od 1868. do 1904. prvi engleski ministar.

No ne smijemo da se dадемо zavarati, e su uza sve dugo trajanje Gladstone-ovih ministarstava i idealni dobivali sve veći mah, ne, nego upravo protivno. Engleze kao da je iznenada ostavila bila ona pohlepa za privatnim sticanjem i obogacivanjem, a osvojila ih je čežnja za raširivanjem, umješavanjem u sveopće svjetske poslove i požuda za svjetski gospodstvo.

Razvija se novi engleski imperijalizam, a razvoj se političkih nazora podiže na drugi stupanj. Na prvom je stupnju prijetila političkim nazorima pogibao, da će malo po malo izgubiti svoju političku jezgru. Državna je misao moral da umakne pred pojedine i njegovim individualnim, a ponajprije materijalnim blagostanjem i sreću.

No razvoj političkih nazora nije zaostao na ovom prvom stupnju: popeo se je bio na drugi stupanj. A to se zabilježilo, kad se još nijesu javljale očite političke protimbe proti ostalim vlastima, a ponajprije Njemačkoj.

Barem u svom zametku ne može da se engleski imperijalizam smatra uperenim proti Njemačkoj, jer je ova u ono doba jedva počela životariti kao politička vlast.

Uzroke engleskog imperijalizma moramo da tražimo koli izvan Engleske, toli i u Engleskoj samoj. U novim tadašnjim velikim državama, kao u Njemačkoj, Italiji, Zduženim Državama i Japanu osvjećuju se ponajprije šezdesetih godina narodi i gotovo svakog pojedinca osvaja nova neka nacionalna i domoljubna misao. Ti se narodi počinju gibati i mičati, oni su puni čvrstih odluka, da obnovljenu svoju domovinu podignu na sjegurne noge. Jedan od novih engleskih imperijalista piše godine 1870.: „Sad, kad su Amerikanci, Nijemci i Talijani opojeni uslijed osjećaja svoje narodne veličine, bilo bi bez sumnje dobro, kad bismo naš narod doveli do toga, da ne mislimo na to, je Engleska zemlja, u kojoj su plaće niske, način života hladan i borba za opstanak neizrečeno teška... Zašto da u ovom stoljeću, u kojem je narodnosna misao tako pravljatala, same Englez ostanu bez čvrstva?“

Ali novi imperijalizam imade i klicu i u samoj unutrašnjoj Engleskoj. Već od polovice stoljeća ovamo zamjećuje se idealno nekakvo protudjelovanje proti onom materijalnom trgovackom duhu starije generacije. Novi se muževi, stono se eto javljaju, bore ne samo proti konkurenциjama, nego i proti neprijatelju u vlastitom taboru: proti velikom onom oduševljenju za trgovinu i proti isključivoj trgovackoj politici.

Jamačno nije puki slučaj, da je duševni otac novog pokreta bio Tomo Carlyle (umro 1889.), Škot i prijatelj Njemačke. Po njegovom nazoru niješ nejednaki samo pojedinci, nego su nejednaki i pojedini narodi. Kašto se medju ljudima nekoliko onih izabranih podiže i užide nad prijevnu visinu, tako je i s narodima. Kašto ima ljudi — gospodara, tako ima i naroda — gospodara. A takovi narodi bili su primjerice Rimljani, Anglosassi i sad su eto Englez.

Vanjski znak, po kojemu se upoznavaju ti svjetski narodi, jest ovaj: oni ne govorile, nego rade, da suteći u tvrdom radu, velikoj pozrtvovnosti i ponosnom heroizmu izvršuju svoju dužnost, te tako postignu veliki onaj cilj: zagospodavati svijetom i usrećiti ga. Tako su radijli Rimljani, a tako rade eto danas i Englez.

Ideju Carlyle-jevi prilivati je i nastavio čitav ni muževa počevši od onih vremena sve do danas. Iz njihovih spisa i javnih govora razabire se, kao da su Englez uzel paten na svjetsko gospodstvo. Zato se danas i razumije ona njihova groznjacost i oni njihovi novi zakoni (Derby), jer se boje, i to opravdano boje, da će im se dosadašnje takozvani „imperijalizam“ izmaznuti iz ruku.

Naša mladež, uzdanica naša.

Kako zagrebačke „Novine“ od 15. ožujka donasaju, požeški je veliki župan Dragan vitez Trnski izdao ovim kr. kotarskim oblastima i drugim mjeđunarodnim faktorima okružnicu, gdje opominju povrznike, da sve moguće poduznju, da se naša mladež oduci od kunjenja Boga, svetaca, te drugih bogomorskih kletava.

Veliki župan vitez Trnski nazrijeva veliku budnost i mladeži, kad izdaje takve naredbe, no nama u Istri (u sredini) treba još mnogo tih naredaba i to strožih, jačih, koje će obuzdati u našoj mladeži one strasti, u koje je zapala u ovo ratno doba.

One kritikala: „Na mlagajima svijet ostaje“, ako nije nikada u sebi veliku važnost krila, krije je u sadašnje doba. Rat će nam oduzeti vrijednih mladića, uzornih otaca i velikih rodoljuba. Na ove pupoljke, koji su se tekao sada poteli razvijati, na mladež moramo, sve naše sile učložiti, da postane jednom rješju moralno-religiozno, da postanu česitli te i valjani državljani i rodoljubci. Djeca će sadašnja izra postati gospodar svijeta, toga radi svakom ljubitelju krv, kri svje, svakom ljubitelju domovine, svakom prijatelju mladeži prva i najglavnija briga mora se sastojati u tom, da nam mladež postane onaka kogu kropicu.

Kada sve to dobro promislimo i očišćimo se brigom u stvar zadubimo, srce nas zazebe, kad vidjevamo dnevno dječuriju od 12—16 godina u kričama. Tu ti se, brate moj, karta, pjeva, puši, a vina ima i na pretček. Na koncu se čina sve svrsi kletvom, a pokatkad i tučnjavom.

Otat sjedi kraj sinčića i divi se njegovom umijeđu, njegovoj prefiguraciji, kad protivnik „briseulicu“ i „trestesse“ dobije. Žalosno, ali istinito. Otkuda djeci novac, te neka odgovaraju ocevi i majke, koje potpore primaju.

Učitelji imaju vragometnog posla sa takvom djecom i roditeljima. Oni moraju odgovarati za svoj rad Bogu, domovi, dječjim roditeljima, a i svojoj savjeti. Oni sve to dobro znaju, pa i vidim, da sve moguće i dozvoljeno upotrebljavaju, da tim groznim nedjeljima i grijesima na put stanicu. Ona, koja je iz raja izšla, a koja bi u ovim momenima najviše pomogla — teta Šiba nema prava, da izvršava svoju dužnost — zabranjena jest. Iz vlastiloga uvjerenja dovukujem svima, da nećemo nilom u ovim slučajevima ništa postignuti, već sve slobom.

U Njemačkoj je strogo zabranjeno djeci ispod 17 godina pušenje, polazjenje krčme, te igranje za novac, te oni duhoviti u krčmare, koji se tog naloga ne drže bivaju strogi kažnjeni globom i zatvorom, a roditelji valja da odgovaraju otkuda djeci novac za te nepotrebite stvari.

Svi valja da popušte vjernog saveznika proti ovog naseg nultarnog neprijatelja u rat krenimo. Svi valja da se borimo protiv dozvole, da je djeci ispod 17 godina dozvoljeno pohogjanje krčmama, dozvoljeno pušenje: valja da se borimo protiv pijančevanja, protiv kartanja, jer će to biti plod nemoralnosti, koja se počela svom svojom snagom izbjigati na površinu, da otruje i uništi ovaj naš pomladak.

Braćo i prijatelji! Neka ne ostane ovaj moj vapaj „glas vajpijućega u pustinji“.

Prijatelj mladeži.

Vijesti iz osvojene Srbije.

Beogradskie novine* donašaju:

iz umatranišnji Srbije.

Otišla je iz Trstenika posljednja parija izbjeglica, oko 240 na broju od 2200 bježnjaka, koji su se krajem oktobra bili zatekli u Trsteniku. Ostalo je još samo nekoliko obitelji iz Šapeka, Vajljeva i Obrenovca, ali će i oni nakon bježnjičkih vratiti svojim domovinama. Trstenik je malo varošica od 2400 stanovnika, ali ih sada nema više od 1200. Varošica je u vrlo lijepom položaju, kraj desne obale zapadne Morave, a u neposrednoj blizini čuvene i veoma posjećene Vranačke Banje.

Stanovništvo je mirno i lojalno predušelo ulazak austro-ugarske vojske i bilo na usluzi vojnim vlastima. Vojne vlasti to su umjele da ocjene i prvi zapovjednik mjeseta u Trsteniku gosp. major Schubert pri svome odlasku do Božiću to je naročito istaknuo u svom oprostnjom govoru u općinskoj kući. Vojne vlasti su se iskreno i neuromno trudile, da ublaže narodu sve teškoće rata i taj blagovoran rad ne osjeća se samo u Trsteniku, već i u cijelome srežu trsteničkom i našem nema dovoljno rijeći da iskaže svoju zahvalnost predstavnicima vojnih vlasti, kao onima, koji su ranije bili tako i sadanjima. Ne znamo kako

je u drugim srezovima, ali mirne savjesti i najskrejne možemo reći, da je trštenički srez uzor sreza. Blagodati nepristrasne, vrijedne i savjesne vojne uprave nisu samo osjetili domoroci već i izbjeglice, koje su se teškoga sreca rastavile od Trstenika, ali ih je potreba, da se vrate svojim domovima, primorala da napuste ovo mjesto. U pogledu čistoće, sanitetskih mjeru, staranja o sirotinji nema se šta više u bolje poželjeti. Jedini je nedostatak ovog kraja, što je on od prirode siromašan, da su mnoga selja i u mirno doba morala donositi hraniču iz Pomoravlja, pa čak i iz Podunavlja. Ali vojne vlasti uz pripomou vrijednog i zauzimljivog predsjednika uz energiju rade, da i tome zlju stana na put. U toku mjeseca februara imenovani su učitelji i učiteljice u cijelome srezu tršteničkom i većina je škola otvorela rad, a neke će ovih dana početi, čim budu popravljene skolske zgrade.

Svakoga dana život dobiva ovdje svoj normalan tok, privredni i trgovački poslovi se razvijaju, vlasti razvijaju svoju energiju na dobro naroda, te se nadamo, da će uskoro izlijeciti sve stete posljedice rata.

Izaz gradjanstva u jutru. Od 19. marta do-
pušteno je naredbom redarstvenog predsjedništva,
da gradjani mogu u jutru izizdati iz svojih domova.

Broj stanovnika u Beogradu. Svakim danom u Beogradu je sve veći broj stanovnika. Izbjegli Beogradjani vraćaju se posredno svojim kćerima. Danas je u Beogradu skoro broj stanovnika kao u mirno doba prije rata.

Kanalizacija Beograda. Carsko-kraljevsko vojno-gradjevinsko odjeljenje popravilo je, od početka svoga rada, ne manje nego 36 slomljениh cijevi u glavnom kanalu. Za izvodjenje ovog rada moralo se novac postavili 334 metra cijevi od 100—150 mm u prečniku. Također i oni, topovskom vatromu sruseni betonirani dijelovi glavnog kanala, koji su djejomice od velikog značaja, većinom su novano uspostavljeni i u vise ulica od strane vojnog gradjevinskog odjeljenja. Ostatak ovih porušenih dijelova i sada se još popravlja, tako da će se kroz najkratce vrijeme dovesti u red cijela kanalna mreža.

Domaće vijesti.

Sa našeg tržista. Već kroz dulje vremena primamo koli usmene toli i pismene pritužbe proti prilikama, ili bolje rečeno, proti neprilikama, koje se dnevnojavaju na našem tržistu. Hoteli da budemo posve nepristrani, ispitivali smo i dali ispitivati te pritužbe, te proprijevimo evo ovdje posve istinski prav stanje stvari na temelju jednog pisma, ne htijeci dakako da ikoga vrijedjamo, nego držeći se one: „Istinom u brk“. Pismo, na nas upravljeno, glasi: „Češće imademo zgodje opažati nekoje, da kod kupovanja mesa u mesnicama ili kod kupovanja blaga u aprovizaciji. Tamo se ponasaju osobe iz boljih krugova tako, da imaju bogatu kakav privilegij; neki hoće da budu prvi; od mesara traže, da im daje onaj komad mesa, koji si same odaberu — dakako bez kosti i bez kože. Dapače i prstom pokazuju mesaru, kako neka im odreže. U danasnjem je teškim prilikama takav postupak, da se blago izrazimo, čudnovat. A što će onda žena jednog radnika ili težaka? Zar će ti ljudi, koji se kroz čitav dan muče i kine, za skupe i krvavo zasluzene novce jesu samo kosti i kožu? Malo više solidarnosti i smisla prema položaju svoga bližnjega ne bi u ovo vrijeme skodilo!“

Gospodarstvo.

Uputa glede tamanjenja peronospore loze u Primorju godine 1916.

Austrijska je vlast svojom naredbom od 28. septembra 1915., br. 292 l. d. z. zaplijenila svu množinu modre galice nad 100 kilograma, nalažeće se u rukama pojedinca.

Zaplijena usljedila je radi toga, da se spriječi prodaja galice izvan države i da se omogući njena dojava u primjeru, ne visoku cijenu.

S modrom galicom raspolaže c. k. Ministarstvo Poljoprivrede. Razdjebla galice na veliko povjerenja je Općem Savezu austrijskih gospodarskih zadruga u Beču.

U Primorju moći će se dobiti modru galicu samo kod ovih korporacija itd.

1.) Goricka: Žemaljski Odbor u Gorici, Kmetijsko društvo u Gorici, Goricka zveza gospodarskih zadruga u Gorici, c. k. kotarsko poglavarstvo u Sežani.

2.) Trst: Tržaška kmetijska družba u Trstu, Societet agraria u Trstu.

3.) Istra: Gospodarska Sveza za Istru, sada u Voloskom, svezna Federazione dei consorzi industriali ed economici nella Provincia d'Istria u Poreču, Pokrajinsko gospodarsko Vijeće u Poreču, društvo consorzio agrario u Izoli, c. k. tvrdjavi povjerenik u Puli, c. k. kotarsko poglavarstvo u Pazinu.

Vinogradari, koji si možda nisu još pribavili modre galice, neka to učine, čim prije kod spomenutih korporacija itd.

Gledate uporabe modre galice neka si vinogradari ljetos zapamte slijedeće:

1.) Kada su mladice na lozi 20 cm duge, poškropi ih se rastopinom modre galice i vapnu prije put (od početka do polovice maja).

2.) Po drugi put neka se skropi 15 dana iza prvog skropljena (od polovice do konca maja). Dogodi li se, da vremena budu vlažna i topla pak da uslijed toga obstoji bojačan, da će se boljeti brže i razviti, tada se skropi po drugi put već osam dana iza prvog skropljena.

3.) Treće skropljivanje neka se obavi bez obzira na evantnu 20 dana iza drugoga (polovicom junija).

U položajima uz more i na otocima ima se skropiti kojih 14 dana prije nego li u unutrašnjosti pokrajine.

U normalnim vremenima, kada se je modra galica mogla dobiti jeftino i u dosljednoj količini, skropilo se je od početka do polovice julija četvrti put. U otvorenim položajima zadostovalo je tada četverokratno skropljene količine za visoko toli za nisko uzgojeno trsje. U ravnicama i u zatvorenim položajima i osobito, ako je godina bila kisovita, moralo se je pet do sedam puta skropiti. Ljetos morati će zbog nestasice modre galice vinogradari biti zadovoljni, ako tri puta skropite svoje vinograde. Za svako skropljivanje dostatna je 1 postoljna rastopina (1 kg modre galice na 100 litara vode i primjerna množina vapna). Samo za slučaj, da godina 1916. bude izvanredno kisovita, trebali će užeti za skropljivanje 1 i četvrt do 1 i pol po sti rastopine.

Ako se kod svakog skropljivanja strogo pozri, da se jednakonjerno poskropi sve zelene đelove loze i grozdova, uspijet će nam, da si trokratnim skropljivanjem dovoljno očuvamo i vinogradu i trgdavu od škodljivih posljedica peronospore.

Dobra skropionica, tanko noseći razpršilnik i razumno i nerascipano skropljivo pristediće će nam mnogo na dragocijenoj modroj galici, a ujedno osigurati će nam takodjer dobar uspjeh.

Razne vijesti.

Misteriozan šum. To je bio strah u mirnoj četvrti, — Chateau-d'œau u Parizu. Od nekog vremena čuo se svakog dana u južnog zagonetan, pol-muš sum, čiji izvor nik ne može protumačiti. Postlige dugog savjetovanja, slože se, da zagonetni sum može dopirati samo od Nijemaca. Glave puno mašte objasnjuju se vrdeći, da se to odnosi na bušenje jednog podzemnog kanala, kojim hoće Nijemci, koji su kod Soissons, da prodru u glavno mjesto Francuske. Brzo su izvještene novine o ovom paklenom planu „Boches“ a i vještici repozitoriju budu odmah izaslan na Chateau-d'œau. Martin-u poslige dugog istraživanja podje za rukom da rješi zagonetku: To je bio rad bezazlenih pekaru, koji su prouzrokovali tajanstvenu larmu. Sa velikim triumfom objavi Martin ovo otkriće

svojim čitaocima, i da bi ih potpuno umirio, dodaje on, da gradjenje jednog tunela od Soissons do Pariza — jedan pravac od 100 kilometara, tačno bi trajalo 10 godina. Sada spavaju Parizlje opet nešto mirnije.

Zadnje vijesti.

Iz njemačkog Reichstaga.

Berlin, 24. (D. u.) Javljaju nam iz Reichstaga: Tekom rasprave o prisilnoj proračunsкоj osnovi prouzročila su izvajanja socijalista Haase najveću buru. Izjavio je, da će glasovati protiv prisilnog proračuna te je najoštrijie kritizirao držanje vlade u pitanju živećim sredstvima i izvanjske politike. Kod toga je osobito istaknuo, da u širokim krugovima puka vlada glad i slabu hranjenje.

Helfferich je najoštrijie odbio Haaseovu izjavu, koja mora da neprijatelju srce podigne i da ga osokoli. Uspjehom je 4. rata nog zajma pokazao njemački narod, da mu je raspoloženje, kako je opisao Haase samim tujde. (Burno pljeskanje).

Berlin, 24. (D. u.) Reichstag je prihvatio prisilnu proračunsku zakonsku osnovu. Tajnik je riznici Helfferich propriočio uz živahno pljeskanje da ipad zajma iznosi preko 10 milijarda, te da je time osigurano finansiranje rata za daljnje pol godine. Ni jedna riječ ne dostaje, da se izreče veličinu te činjenice. To znači, da je usprkos svim neprijateljima naša sila neslonjena te da nam se pouzdanje u našu dobu stvar i u pobjedu ne može uskobale.

Protiv njemačke istočne Afrike.

London, 23. U engleskim novinama pišu, da je bivši burski vojskovođa general Smuts došao u Mombassu te da je započeo operacije protiv njemačke istočne Afrike. Sada je general Smuts bio zapovjednikom engleske istočne Afrike i raspolaže s vojskom od 17.000 ljudi, koji su većinom iz Južne Afrike. Jezgra vojske sastoji se od konjanštva. Englezzi računaju njemačke sile na 4000 Nijemaca i 25.000 urođenika.

Po engleskim listovima nije zadača generala Smutsa baš najljepša, te su zadovoljni što imaju na svojoj strani Portugal i Belgiju. Portugal ratuje u Africi na strani entente. Stoga se neće opelovati ono što i u Kamerunu, da su Nijemci pobijegli na portugalsko neutralno zemljište. Sada im neće biti moguće da izbjegnu u portugalsku istočnu Afriku, koja bi im bila izvrsno utočiste u slučaju poraza.

Njemačka je istočna Afrika vrlo zgodna za obranu. Ne prijeti joj opasnost ako ne samo sa strane engleske istočne Afrike na sjeveru i istočne strane s mora. Od Mombasse do Kilimandžara ima samo 170 engleskih milja. Englezzi raspolaže željeznicom, čiji ogranki ide i u njemačku koloniju. Čini se, da će Smuts baš ovde započeti na valom, jer se tu nalaze glavna središta njemačkih useljenika.

I Belgijanci će navaliti sa zapada, i Portugali s juga, ali ni jedni ni drugi ne mogu niti ostala obzljubna poduzeti, pošto nemaju nigdje blizu zgodne operativne baze. Sve moraju prevažati preko dalekih prostora od 3000 engleskih milja.

Podupirajte Družbu!

„Crvenog križa“

Danas otvorene
KINA u korist
ULICA SERGIA BROJ 34.

Izabran program obećaje vrlo mnogo ugodne zabave.
Predstave počinju u 3:30, 345, 5— te 6:15 pp.

Uzlaznina: Prvi prostor K 1—; drugi — 40 h.

C. kr. austrijska vojnička zaklada za udovice i siročadi pod najvišim pokroviteljstvom Njegovog ces. i kralj. APOSTOLSKOG VELIČANSTVA.

RATNO OSIGURANJE!

Oglas i razjašnjenje!

C. kr. austrijska vojnička zaklada za udovice i siročad čitave oboruzane sile čuti ovijem potrebu, da upozori sve krugove i slojeve pučanstva na izvanrednu shodnost i na gospodarstveno značenje ratnog osiguranja, žurno preporučujući, da se takovo osiguranje sklopi.

Ratnim osiguranjem osigurava se život vojnika, skupa s ratnom pogibelju za jednu godinu. Ovo osiguranje života vrijedi dakle u potpunom opsegu i tada ako osiguratelj umre u ratu ili ako umre uslijed rana, zadobivenih u ratu, ili uslijed bolesti, koje su ga spolake u ratu. Posto ne treba liječničke pregledbe, mogu svjata ili prijatelji kod kuće osigurati vojnika nalazećeg se u ratu.

Godinu dana poslije ratnog osiguranja može se — po želji — ratno osiguranje promijeniti u redovito osiguranje na život; kod toga urećuna se isplaćena premija ratnog osiguranja s polovicom u redovite osiguravajuće premije, razdjeljene na cijelu dobu osiguranja života.

Izvanredna shodnost i veliki gospodarstveni značaj takvog ratnog osiguranja jesu očiti.

Bit će malo rijaš ostalo kod kuće, kojih osobne i gospodarstvene prilike neće se biti znatno promijenile ili ne će biti ugrožene, a vojnika zateče smrt na časnom bojnom polju ili ako umre na poslijedama rana ili bolesti.

Niti država niti djela, dobrotvornosti ne mogu u tom slučaju pružiti dostatne pomoći, ako obitelj izgubi iznenada hranitelja, roditelji svoj oslon.

Ovaj teški čas promjene u obiteljskom životu, nove uredbe za opskrbi žene, djece i roditelja mogu se ipak lakše podnijeti, ako je život pojedinca bio osiguran usporedno sa njegovim stavljenjem i gospodarstvenim prilikama. Vrijednost osiguranja života pojavlja se pak osobito kod ratnog osiguranja, koje se može još u zadnji čas sklopiti. **Svatom od više tisuća ili također samo sto kruna,** može se lako kojekakvu gospodarstvenu ranu zacijsiliti, uzdržati stare sposobnosti zarade ili ostvariti nove, **osigurati odgoj djece,** omogućiti malu rentu ili poravnatи dugove, koji donuće nebi teretni možu u potpunom životnog snagi, ali koji bi možda teško zadesili zaostale. Poznato je pak, kako značenje imade osiguravajuće policia za kredit.

Primenjernim ratnim osiguranjem moći će se dakle, u koliko je moguće, osigurati budućnost zastalih. **Srcu ratnika na bojištu olakšati će se, a njegovim dragima kod kuće,** koji željno čekaju njegov povratak, **oduzeti će se teška skrb.**

C. kr. austrijski vojnički zaklada za udovice i siročad čitave potrebu, posjepšavajući sklapanje takvih ratnih osiguranja te izjavljuje, da je — **u sporazumu sa c. kr. priv. držtvom za osiguranje života Austrijski Phönix u Beču,** koje je jedino među osiguravajućim i u Austriji poslujućim društvinama sklapa u ratna osiguranja za časnike i vojnike, nalazeći se već u ratu — spravna primati predloge za sklapanja takvih ratnih osiguranja. Za osigurane stranke postigle su se osobite pogodnosti, posebice **snižene premije.**

Osiguranje vrijedi za slučaj smrti u roku od jedne godine, izuzev samoubojstva.

Osigurana svota isplatić će se potpunoma, ako je osigurani poginuo, ako podlegne posljedicama bolesti ili ozljeda u ratu, ako ga nestane ili ako umre **naravnom smrću** u zarobljeništvu ili poslije svoga povratka u tijeku jednogodišnje osigurovane dobe. Ovo razsireće osiguranja obuhvaća dakle također sigurnost protiv kakve pogibije unešenih kužnih bolesti i u prvim mjesecima izasrenog rata.

Jednokratna premija za vojnike po zvanju i za one, koji su po zakonu obvezani na vojničku dužnost u tijeku dvanaestogodišnje vojničke dužnosti u priču, iznosi 7% osigurane svote, za pučke ustaše svake **dobe** i svake kategorije, dakle također i za sve one, koji su tijekom rata na podlozi pregledbe otisli u vojničku službu, samo 4½% osigurane svote.

Supruga pučkog ustaše, koji se nalazi u vojsci, platit će ako n. pr. sklopi osiguranje za K 2000 jednokratnu premiju K 90—.

Pomoćna zaklada za udove i sirote priznaje suvise pogodnosti u tomu rodbinama, koji uživaju državnu pripomoć za prehranu, da mogu plaćati premije u obrocima; kao polog ove isplate u obrocima predati će se državna pripomoć za prehranu.

Konačno, ako se osiguranje promjeni u obično osiguranje života, može se lako polovicu premije za ratno osiguranje urećući na redovite premije za osiguranje života i tada, ako osiguranja života ne sklopi osigurani vojnik, već kakva njegova svjata.

Sirenjem ratnog osiguranja i dozvoljenim pogodnostima želimo, koliko je moguće, poduprirati samopomoć u ratnoj ekspresiji, koja se mora na svaki način posjepšavati. Istodobno pak želimo, da bi se upotrijebila ova prilika za kašnju promjenu ovih ratnih osiguranja u redovita osiguranja života, e da se time uzgojno uplija na žiteljstvo i da se posjepši gospodarstveno tako potrebito širenjem osiguranja života.

C. kr. austrijska zaklada za udovice i siročad pozivaju dakle žurno sve, koji su zvani u ratnu službu, i svoje onih vojnika, koji su već u ratu, da se posluže pruženom mogućnosti ovog shodnog osiguranja.

C. kr. austrijska zaklada za udovice i siročad moli dalje sve poslodavce, da se kod ove toli korisne uredbe sjete i skribi za obitelj svojih namještajnika ili radnika, koji su u ratu.

Sklopljeno osiguranje vrijedi, kad je premija plaćena, od dana kad je bilo predloženo. Ako bi slučaj bio, da se vojnik medjutim razboli ili da bude ranjen, ipak je osiguran.

Do sada 165.000 osiguranih; 165.000.000 osigurane svote; eck 3 i pol milijuna isplaćenih udovicama i siročadi.
Prijave primaju svi c. kr. porezni i c. kr. poštanski uredi.

Predsjednik:

MAKSIMOVIC
ministar iz. sl.

LAFADIO HEARN. — DR. BAJA.

Iz dnevnika engleskoga učitelja.

(Pogledi u nepoznati Japan.)

Pa ipak Japanac mora sve to svladati i to kraj hrane, od koje ne bi mogao nijedan engleski dječak niti živjeti. Uvijek obučen u svom oskudnom pamučnom odijelicu i bez loženja i po najčešćoj zimi. U školi se tu i tamo nalazi Hibachi s nekoliko zažarenih komadića upečenog. Pa zaista onda se ne smijeju čuditi, ako dapaće mogu i oni učenici, koji svrše sve njima pristupačne kurzeve, s najboljim uspjehom samo u pojedinim slučajevima pokazati rezultate, kakvi se postizavaju u zapadnjačkim školama. Važi se nadati boljim uvjetima u budućnosti, jer momentano propagaju mlada tjerjosa i mladi dohovi radi prevelikih napora. Zaljubo se baš oni, koji mogu propasti, doroviti, da bas oni su ponos i dika svoga razreda, oni su najbolji.

Učenike se nastoju zadovoljiti i sretnjima učili u koliko to same finacije dopuštaju, kao što im se po mogućnosti dovoljno prilika pruža za duševno kultiviranje i tjelesno vježbanje. I ako je

nauskovni red strogi, broj učenika nije prevelik, pa je jedna od pet dnevnih vježbi vojničkoj izobrazbi posvećena. Te su vježbe za učenike tim interesantnije, jer vježbaju s pravim puškama i bodovima (hajonetama), koje im vlasti stavljaju na raspolažanje.

Kraj škole se nalazi vrlo lijepo vježbalište s trapezima, pružajućima i pregradama. Na srednjoj školi su namještena dva učitelja za gimnastiku. Imade i mnogo čamaca u kojima se mogu djeći po lijepim danima do mile volje po lijepom jezeru vožkati. U školi je izvršni odio za mačevanje. Ta mačevalačka škola stoji pod pokroviteljstvom samog namjesnika, koji se, premda tako uvažena ljestnost, smatra najboljim mačevalecem svoga vremena.

Vježba se po starom sistemu, prema kojemu se obavuje ruke rabe kod mačevanja. Mačevati su učinjeni iz dugačkih bambusovih trijekasa, koje su tako slijepljene, da izgledaju kao dugački štapići liktora. Maske i vatrana odijela štite glavu i tijelo, jer udarci su vrlo žestoki (snažni). Ovaj način mačevanja iziskuje veliku gipkost i zahtijeva više okretnosti od našega zapadnjačkog sistema. Druga vrst hijigijenskog tjelevožbanja su dugake šteline do znamenitih mjestâ. Za to su od-

redjeni posebni praznici. Učenici koraceju u vojničkim redovinama iz grada, praćeni nekolikom svojih odabranih učitelja. Tej povorci se prikupljaju i jedan školski sluga, koji usput obroke pripravlja. Na taj način prevale djeaci i stolnici i visi milici. Ako je veći izlet, mogu ga poduzeti samo jači dječji. Oni marširaju u slaminatim sandalama, koje, čvrsto pritrivenice, daju nogama potpunu slobodu i gipkost, i time ih sačuvaju od kurjih očiju i mjeđuhrova. Noću spavaju u budžističkim hramovima, a jedu na otvorenom polju kao vojnici u taborima. Onima, koji neće da saustevuju pri takvim velikim izletima, stoji na raspolažanje krasna biblioteka, koja se svakim danom povećava. Mjesečno izlazi i jedna školska novina, koju sami djeći izdavaju i redigiraju; osim toga imade i jedno dječko društvo, u kojem se na sastancima debatira o svim mogućim interesantnim predmetima.

Učenici trećega, četvrtoga i petoga razreda učine nedjeljno kratke sastavke u engleskom jeziku, obično japanske zadržine.

(Nastavak slijedi.)